

■ Er der tvivl, er der ingen tvivl

Tvivl er det tænkende menneskes adelsmærke. Kun tåber og fanatikere er altid sikre på sig selv. Derom var *Bertrand Russell* ikke et øjeblik i tvivl.

Han kendte sin *Descartes* og vidste, at den der søger sandheden nødvendigvis må være i tvivl. Mindst én gang i livet og gerne om al ting.

Sokrates ophøjede tvivlen til metode. Han tvang sine elever til altid at se en sag fra flere sider. *Darwin* var den første til at så tvivl om sine teorier.

Galilei kaldte tvivlen for al tings Fader. Og *Kahlil Gibran* mente, den var troens tvilling, men for ensom til at forstå det.

Shakespeare lod Hamlet være helt alene med sin tvivl – om alt, men mest sig selv. Han mente nok som *Goethe*, at tvivl kun fjernes gennem handling. Profeten *Zoroaster* havde det lige omvendt: ”Er du i tvivl, så lad være.”

Hvad tænkte *Eisenhower*, da han læste vejrudsigten den 3. juni 1944? Eller *Henrik VIII*, da Anne Boylen fødte ham en datter?

Eller *Jesus* den aften i haven i Getsemane, da hans far var så langt væk.

Et ophav, hvis eksistens *Stephen Hawking* har sået tvivl om. Mens *Wittgenstein* påpegede, at man ikke kan være i tvivl om noget, man ikke ved, hvad er.

Hvilket bringer os til sagens kerne: At forskellen på at formode og at erkende hedder vished. Og at den slags sjældent kommer af sig selv.

Dagbladet *Børsen* har til formål at forsyne erhvervsfolk med indsigt. Daglige doser, der sliber horisonten og giver hold i virkeligheden.

Med tiden kommer erkendelsen. Står det i *Børsen*, er det til at regne med. Lakserødt. **Uden tvivl.**